

Arrest

nr. 275 322 van 15 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE BUISSERET
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 11 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat M. DE BUISSERET, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 26 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Hij wordt op 9 september 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 7 februari 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Khartoem. U verliet Soedan in maart 2016.

U diende in Frankrijk en in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming in. Uw verzoek in Frankrijk werd ten gronde onderzocht en legde verklaringen af waarin u uitlegde dat u vervolging vreesde vanwege de overheid, uw familie was betrokken bij de Justice & Equality movement (JEM). U kreeg aldaar een finale weigeringsbeslissing op 7 juni 2019. Voor de Duitse asielinstanties had u verklaard dat u over de Eritrese nationaliteit beschikte.

Op 19 september 2019 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in. U werd getransfereerd naar Frankrijk. U keerde terug naar België.

Op 26 augustus 2020 diende u een tweede en onderhavig verzoek tot internationale bescherming in.

U hebt heel uw leven in Khartoem gewoond. Nadat u in Europa aankwam hebt u van uw zus vernomen dat u eigenlijk niet de biologische zoon bent van uw ouders, uw vader vond u als baby in de moskee en u werd door uw moeder en uw vader geadopteerd.

Uw oudere broer Mur(...) begon op jonge leeftijd seksuele handelingen met u te stellen. Sindsdien had u wel bijna dagelijks seksuele betrekkingen met hem. U hebt ook een seksuele relatie gehad met een andere man, A(...), op jonge leeftijd. Vanaf de leeftijd van 10 of 12 jaar oud begon u zich aangetrokken te voelen tot de jongens waarmee u samen voetbalde. Ondertussen had u ook een relatie met twee vrouwen, u vond dat u dit toch moest proberen. Toen u 18 of 19 jaar oud was, had u een relatie met Ah(...), u had hem ontmoet in de kapperszaak waar u werkte. Ah(...) wilde echter dat u altijd bij hem was, wat voor u niet ging. Jullie besloten de relatie te beëindigen. U opende later ook een eigen kapperszaak in 2014 waar u werkte nadat u door de dag als chauffeur had gewerkt. Sinds Ah(...) hebt u geen echte relatie meer gehad, u had wel nog losstaande seksuele betrekkingen met mannen. U nam hen altijd mee naar de kleuterschool waar uw zus werkte, in de namiddag waren de kinderen naar huis en was die plaats verlaten.

Op vrijdag 10 maart 2016 sprak u af met Al(...) aan café Um Jeman. U nam Al(...) mee naar de kleuterschool om daar seks met hem te hebben. Terwijl u daar was met Al(...) hoorde u de deur open gaan en zag u de laars van een politieagent. U kon vluchten, maar Al(...) niet.

U hebt uw vriend Mus(...) gecontacteerd via telefoon en hem gevraagd om u op de markt tegemoet te komen. Hij stelde u voor aan een smokkelaar, die u betaald hebt om u te helpen naar Libië te gaan. Ter staving van uw verzoek legde u psychologische attesten en een magazine "Maison arc-en-ciel, Le magazine des diversités LGBTQI+ de Liège et d'ailleurs" neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw neergelegde psychologische attesten blijkt immers dat u psychologische begeleiding krijgt vanwege nervositeit en paniekaanvallen, wantrouwen ten aanzien van anderen en algemene stress wat zich uit in concentratieproblemen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gevraagd wat uw mentale toestand was op het moment van het persoonlijk onderhoud en op welke manier u ondersteund kon worden tijdens het persoonlijk onderhoud. U verklaarde dat u angstig was en dat u nog in behandeling was. U verklaarde u hopelijk in staat om het interview af te leggen, en u werd uitdrukkelijk vermeld dat u moest aangeven wanneer u zich niet meer in staat voelde om het interview af te leggen. Doorheen het interview werden er ook een aantal pauzes genomen, waaronder ook op uw aanvraag. Na de eerste pauze werd u ook bevraged of de manier waarop het interview verliep, ok was voor u. U antwoordde dat het goed was. Ook in bevraging na de derde pauze was het voor u nog steeds ok om verder te gaan met het interview. Er werd ook een pauze gehouden waarin u ademhalingsoefeningen kon doen. Aan het einde van het interview bevestigde u dat het interview

voor u op een goede manier verlopen was. Het persoonlijk onderhoud werd ook uitgevoerd door een vrouwelijke tolk en een vrouwelijke PO.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u de Soedanese nationaliteit bezit en dat u vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie. Uw broer K.(...) zou een wapen hebben gekocht om u te doden, en de persoon waarmee u een relatie had, zit in de gevangenis. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel geaard bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel geaard te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Ten eerste wijst het CGVS op grote problemen in uw algemene geloofwaardigheid gezien het feit dat u tijdens uw asielpcedure in Frankrijk geen vermelding maakt van uw homoseksuele geaardheid. In Frankrijk maakte u enkel vermelding van het feit dat u vervolging vreesde vanwege de overheid, uw familie was betrokken bij de Justice & Equality movement (JEM) (zie landeninformatie). Nergens in de procedure voor de Franse asiendiensten noch in de procedure in beroep aldaar, hebt u aan de Franse autoriteiten uw vrees ten gevolge van uw beweerde seksuele geaardheid geuit. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u uit dat uw verhaal in Frankrijk verzonden was, en dat u niet de juiste gebeurtenissen had verteld (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Gevraagd waarom u dit niet in Frankrijk hebt verteld, legde u uit dat u niet durfde om uw verhaal aan iemand te vertellen. Via uw psycholoog zou u dan aangemoedigd zijn om uw verhaal aan de asielinstanties te vertellen. U haalde ook nog de omstandigheden van het persoonlijk onderhoud in Frankrijk aan, als reden waarom u het toen niet kon vertellen. Echter, u slaagde er in die omstandigheden wel in om een redelijk uitgebreid verhaal te verklaren voor de Franse interviewer waarvan u nu zegt dat het allemaal verzonden is. Het is zeker niet gemakkelijk om een dergelijk verhaal te verzinnen, wat toch ook al een indicatie is dat de omstandigheden geen danige impact hadden op uw vermogen om het interview op een goede manier te voltooien. Daarenboven kan er van een verzoeker met een beweerdelijke gegronde vrees voor vervolging vanwege zijn seksuele geaardheid, wel verwacht worden dat op een moment gedurende de veelheid aan procedures in Frankrijk over dit onderwerp spreekt, ook al is het dan een onderwerp dat zeer persoonlijk is. Toen u in Frankrijk was, was u immers al op de hoogte van uw broer K.(...) die een geweer kocht en u bedreigde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Dat u nergens tijdens de verscheidene Franse procedures, dus noch in de initiële procedure, noch in uw beroepsprocedure, vermelding maakte van uw homoseksuele geaardheid, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze geaardheid danig. Daarenboven had u in Duitsland ook een totaal ander profiel aangenomen ten aanzien van de Duitse asielinstanties, waarbij u verklaarde over de Eritrese nationaliteit te beschikken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7), en hen uitlegde dat uw naam A.T.A.R.(...) is. U deed dit omdat u hoorde van anderen dat Soedanezen worden teruggestuurd. U deinst er dus duidelijk niet voor terug om uw verklaringen aan te passen wanneer het voor u opportuun is, bijgevolg worden uw verklaringen over uw seksuele geaardheid ook vanuit dit oogpunt bekeken.

Ten tweede legde u zeer weinig aannemelijke verklaringen af met betrekking tot uw ontdekking van uw seksuele geaardheid. U werd bevestigd over uw ontdekking van uw seksuele geaardheid (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Hierbij haalde u meerdere gevallen van seksuele daden op zeer jonge leeftijd aan. Het begon toen u 5 jaar oud was. Zo likte u chocolade van de geslachtsdelen van uw oudere broer Mur.(...), hadden jullie volledige seksuele betrekkingen en had u altijd seks met hem. Op een zeker moment vond u het wel leuk en bevredigend en de dag dat hij geen seks met u had vroeg u hem zelf om seks met u te hebben. Op een zeker moment kon u niet meer zonder seks met uw broer (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.21). Er is nog geen sprake van een reële bewustwording van een seksuele geaardheid, al zeker niet op vijf jaar oud. Een volgende (homo)seksuele relatie had u op

leeftijd van zeven - acht jaar. Ook met hem had u volledig seksueel contact. Hij was de bovenste en u de onderste. Later - toen u acht jaar oud was - had u nog seks met B.(...) en met Mor.(...) had u bijna dagelijks seks (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Vervolgens spreekt u van uw aantrekking tot mannen, wat u doorhad toen u naar andere jongens begon te kijken tijdens het voetballen. Wat echter niet aannemelijk is, is dat u dan ook beweerde dat u achter de jongens ging staan om hun achterwerk aan te raken met uw geslachtsdelen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Dit is een zeer seksuele daad om te stellen op die leeftijd, zeker in een samenleving waarin homoseksueel zijn, zeer gevaarlijk is. Dat u beweert dit te doen is weinig aannemelijk, gezien de context in Soedan en over het algemeen ook al het seksuele karakter van deze daad. Toen u in Soedan was, was de doodstraf immers nog een van de mogelijke straffen voor homoseksuele mannen. Hoewel de wet (redelijk) recent gewijzigd is, is homoseksualiteit nog steeds gecriminaliseerd en bestraft met straffen tot levenslange gevangenisstraf. Maar weinig mensen in Soedan durven openlijk te spreken over seksuele geaardheid vanwege de discriminatie, vijandige sociale attitudes, en gewoonweg uit vrees voor hun persoonlijke veiligheid (zie administratief dossier). Over het algemeen zijn uw verklaringen met betrekking uw seksuele geaardheid voornamelijk beperkt tot het seksuele aspect ervan, en over de hele lijn clichématig verwoord. Zo gaat ook uw beweerde relatie hier in België, met C.P.(...), niet verder dan het seksuele (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23), u haalde ook het seksuele misbruik met uw broer als dader aan, de ontmoetingen in de kapperszaak en met Al.(...) zijn ook steeds zeer seksueel. Op dergelijke manier uw beweerde seksuele geaardheid enkel tot het seksuele beperken en steeds deze factor enkel aanhalen, maakt deze seksuele geaardheid bezwaarlijk geloofwaardig.

Ten derde slaagde u er ook niet in om op een aannemelijke manier uit te leggen hoe u uw partners leerde kennen en tevens het verdere verloop van deze relaties. U legde uit dat een van uw (seksuele) partners, Al.(...), 57 jaar oud was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Hij is degene waarvan u beweerde dat jullie later samen betrapt werden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). De omstandigheden waarin u Al.(...) hebt leren kennen zijn allerminst geloofwaardig, en de verklaringen die u aflegt vallen op geen enkele manier te plaatsen binnen de Soedanese context (zie supra). Dit geldt voor alle ontmoetingen met uw beweerde partners, gezien u steeds dezelfde modus operandi hanteerde. In het geval van Al.(...) zat u langs hem op de bus, een oudere Soedanese man, en gaf hij telkens een tik op uw geslachtsdeel (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U zou hem dan maar vervolgens op die bus gevraagd hebben of hij homo was, een bus waar ook uw drie vrienden op zaten. Dat u in die omstandigheden, openbaar op een bus in Soedan, in het bijzijn van uw vrienden, aan een wildvreemde, veel oudere man vraagt of hij een homo is, en u hem vervolgens meeneemt om seks met hem te hebben, tart alle verbeelding. U zou bovendien ook nog tegen uw vrienden hebben gezegd: "Deze man is van mij.", diezelfde vrienden waarvan u later tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde dat ze niet op de hoogte zijn van uw seksuele geaardheid. Gevraagd naar waarom u Al.(...) vroeg of hij homoseksueel was, haalde u aan dat u aangespoord was door het feit dat hij uw geslachtsdelen aantikte met zijn elleboog (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Het CGVS wil benadrukken dat het niet aannemelijk is dat u op dergelijke openbare wijze handelde, en dat u steeds ook deze manier van ontmoeting aanhaalt bij al uw partners, maakt dit nog minder geloofwaardig. U hebt immers op gelijkaardige manier Ah.N.E.(...) leren kennen toen u 18 of 19 jaar oud was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22 en p. 32). Hij zat in uw kappersstoel, en begon daar u te betasten, wederom vroeg u hem rechtuit of hij een homo was. Binnen een Soedanese context, waarbij uw homoseksuele geaardheid uiten zo gevaarlijk is (zie supra), op dergelijke manier handelen naar onbekenden die u nooit eerder zag, is volstrekt ongeloofwaardig. Uw verklaringen getuigen van weinig inzicht in de reële situatie van homoseksuele relaties in Soedan en getuigen van een dermate onvoorzichtigheid die niet geloofwaardig is. Wanneer u rechtstreeks gevraagd werd hoe u mannen leerde kennen nadat het gedaan was met uw relatie met Ah.(...), ontwijkt u de vraag en kan u hier geen antwoord op geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U vermeldde dat u mannen kon ontmoeten op privé gelegenheden, gevraagd naar wat deze gelegenheden waren, blijft u wederom vaag en veranderde u het onderwerp wederom. Dat u niet concreter kan aangeven op welke manieren u uw andere seksuele partners ontmoette, anders dan de manier die u eerder al had uitgelegd, geeft het weinig spontane en niet-doorleefde karakter van uw verklaringen weer.

Ook wat betreft het verloop van deze beweerde homoseksuele relaties, valt er wel wat op te merken. Gevraagd naar uw relatie met Ah.(...), en hoe deze juist naar deze intieme liefdesrelatie is gegaan, slaagde u ook hier er niet in om juist dit verloop van de relatie weer te geven. U verklaarde dat er iets veranderd was in jullie relatie na drie of vier maanden samen, maar u legt niet meer uit dan te zeggen dat jullie elkaar goed leerden kennen hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). U werd ook aangespoord om meer te vertellen over de manier waarop Ah.(...) zijn seksuele geaardheid ontdekt had, u legde summier uit dat hij ook seks had met zijn neef toen hij jong was en dat hij een periode een aantrekking voelde naar mannen toe (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). Net als in uw eigen

beweerde ontdekking, focust ook uw verklaringen rond Ah.(...) zich op seks, en niet op de persoonlijke belevenis, en overpeinzingen van uw partner in diens ontdekking. Gezien uw relatie met Ah.(...), de enige echte liefdesrelatie was die u had, is het uiterst merkwaardig dat uw verklaringen hieromtrent zo oppervlakkig bleven.

Gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS blijft u ook vaag en inconsistent over wie er nu wel of niet op de hoogte was van uw seksuele geaardheid in Soedan. Zoals eerder aangehaald ontmoette u Al.(...) op een bus. Hij tikte tegen uw geslachtsdeel, u vroeg hem of hij een homo is en vervolgens nam u hem mee om seks met hem te hebben. Uw vrienden - die eveneens op de bus zaten - vertelde u: "Deze man is van mij." Nadat u Al.(...) ontmoette, zou u een paar dagen later door uw vrienden gevraagd zijn of u seks met hem hebt gehad, dit ontkende u (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U hebt op dat moment in het persoonlijk onderhoud letterlijk gezegd dat uw vrienden weten dat u homoseksueel bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Alles wat u vertelde, indiceerde dat uw vrienden wisten dat van uw seksuele geaardheid, dat jullie er over praatten, waarom zouden ze anders aan u gevraagd hebben of u seks hebt gehad met deze man. In de Soedanese context (zie supra) is dit immers zeker geen evidente vraag, ook niet onder vrienden. Later op het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd wie er op de hoogte was van het feit dat u op mannen viel, en hoe uw vrienden dit zijn te weten gekomen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Tot twee maal toe ontweek u de vraag, en de derde keer sprak u uzelf danig tegen. U legde uit dat u soms wel benoemde dat een mooie jongen voorbij liep, maar dat u steeds ontkende dat u homo was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U vermoedde wel dat ze dat ze hun vermoedens hadden aan de hand van uw gedrag. Mus.(...) zou ook wel eens een homoseksuele pornofilm hebben gezien op uw gsm, wederom wijst het CGVS op het seksuele aspect van uw verklaringen en op uw onvoorzichtigheid. Uit deze latere verklaringen bleek dus dat uw vrienden helemaal niet op de hoogte waren van uw seksuele geaardheid. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen over hoe Al.(...) leerde kennen, dat u toen de indruk gaf dat uw vrienden wel van alles wisten, kan u enkel zeggen dat u het tegen Mus.(...) vertelde bij uw vertrek uit het land (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U werd er op gewezen dat u wel, tegen uw vrienden, de uitspraak over Al.(...) hebt gedaan "dat hij van u is", maar u verklaarde dat u wel ontkende dat u seks hebt gehad. Het CGVS ziet niet in waarom uw ontkenning van seksuele betrekkingen enigszins een verschil zou maken in de perceptie voor uw vrienden, en wijst er bovendien op dat u deze uitspraak deed voordat u met hem meeging. Uw gedrag in uw ontmoeting met Al.(...), voor het oog van al uw vrienden, was dan wel heel vreemd als u niet wilde dat anderen zich vragen gingen stellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Doorheen uw verklaringen op het CGVS slaagde u er niet in om duidelijk en consistent te zijn in uw verklaringen omtrent uw vrienden en hun kennis van uw seksuele geaardheid. U legde uit dat u uw vriend Mus.(...) belde om u te helpen, en dat u hem uw verhaal vertelde en hij sinds toen op de hoogte was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19), maar anderzijds was hij toch ook al op de hoogte van de pornofilm op uw gsm, en de gebeurtenis met Al.(...) vond ook al plaats.

Sinds uw vertrek uit Soedan zou u ook geen reactie hebben gehad van uw goede vrienden in Soedan op uw homoseksualiteit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). U zegt dat dat is omdat u homo bent, dat u niets meer hoorde, maar zelf hebt u ook geen moeite gedaan om hen te contacteren. U beweert dat u niet probeerde omdat u geen slechte woorden wilde horen, maar gezien u hen niet hoorde kan u ook bezwaarlijk weten wat hun reactie is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Zeker gezien Mus.(...) eerder beweerdelijk zo begripvol is geweest in uw situatie bij uw vertrek, en u hielp om het land te verlaten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26-27).

U beweert ook twee relaties te hebben gehad met vrouwen in Soedan, de verklaringen die u hierover gaf staan in scherp contrast met de verklaringen die u aflegde over de relaties die u beweerdelijk had met mannen. Enerzijds zou u dus vaak, en soms ook bijna openlijk, (seksuele) relaties met mannen hebben gehad, maar met de afgeschermden vrouwen was dit dan weer onmogelijk. Gezien de strikte regels en tradities in Soedan, zijn deze beweerde omstandigheden van de relaties danig tegenstrijdig. Daarenboven legde u ook de opmerkelijke verklaring af dat uw vrouwelijke partners u vroegen of u relaties had met andere mannen. Waar deze meisjes dus zo beschermd zouden zij door hun families enerzijds (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31), gebonden aan strikte tradities, zouden ze u anderzijds wel rechtstreeks over homoseksuele relaties bevragen wanneer ze het gevoel hebben dat u hen niet genoeg aandacht geeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22 en p. 23). Uw verklaringen zijn zo contradictorisch dat ze geen basis in de realiteit kunnen hebben.

U werd ook bevraagd over de houding van uw familie ten aanzien van homoseksualiteit, u legde uit dat ze in het algemeen totaal tegen homoseksualiteit zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27-28). Dit is wel merkwaardig dat u dit weet, gezien jullie nooit gesproken hebben over het onderwerp thuis.

Wederom hebt u ook hier niet de kans gegrepen om op persoonlijke wijze uw familiale situatie uit te leggen en hun reactie op uw homoseksuele geaardheid. Immers, u beweert wel dat uw familie ondertussen op de hoogte is van uw relatie met Al.(...) en de omstandigheden van uw vlucht uit Soedan. Het gebeurde daarenboven allemaal in de kleuterklas van uw zus (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). U beweert dat u er na uw moeder een jaar niet gesproken hebt maar intussen wel weer met haar belt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Het onderwerp van uw homoseksualiteit zou echter merkwaardig genoeg nooit meer ter sprake zijn gekomen in uw gesprekken met uw moeder, naar eigen zeggen omdat u geen ruzie wilde maken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28).

Ook wat betreft uw beweerde betrapting, en de aanleiding voor u om het land te verlaten bent u zeer vaag. U beweert dat u samen met Al.(...) in een lege school was om daar seks te hebben, in de woning van uw oom aan moeders zijde, en dat u daar een deur hoorde open gaan en een militaire schoen zag. Daarom besloot u te vluchten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Later tijdens het interview zegt u echter dat dat de school van uw zus is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U werd er op gewezen dat u eerder zei dat het een verblijf van uw oom was, waarbij u nog toevoegt dat het uw oom is die de woning aan uw zus verhuurt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Deze verklaring lijkt eerder een aanpassing die u achteraf maakte dan een oprechte omissie, wat toch ook weer een vraagteken plaatst bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ook op vlak van uw verdere verklaringen bleef u eerder aan de oppervlakte, u zag enkel de laars van een militair, of het ook effectief militairen waren, hoe ze daar binnenkwamen, of waarom ze daar waren, kon u verder niet vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U zou ook niet echt betrappt zijn met Al.(...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27), want niemand zag u, u vluchtte. Gevraagd hoe mensen dan zelfs op de hoogte zouden zijn van wat er gebeurd was en uw betrokkenheid, legde u opeens uit dat Al.(...) had gezegd dat hij samen met u was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Vooreerst, indien u beweert dat u niet betrappt werd, dat u niet gezien werd, is het niet geloofwaardig dat Al.(...) in de problemen kwam, want ze hebben niets gezien. Vervolgens is het ook niet aannemelijk dat hij zo maar uw naam zou vermelden, dat heel de wijk het te weten komt wat er gebeurde, gezien het taboe karakter van homoseksualiteit. U kan niet enerzijds beweren dat u niet betrappt was, en anderzijds zeggen dat heel de wijk er over roddelde.

In connectie met deze uiteindelijke betrapting, werd u ook bevraagd over het feit of mensen ooit een vermoeden hadden dat u een relatie had met Ah.(...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). U legde uit dat u denkt van wel, omdat u altijd aan het bellen was, en dat uw broer K.(...) u vroeg met wie u altijd sprak (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). Verder legt u wel niet uit waarom K.(...) meteen zou denken dat u relatie hebt met Ah.(...) omdat u hem gewoon vaak belde. Dit is wederom dezelfde verklaring als bij uw vrouwelijke partners, aan wie u niet genoeg aandacht zou geven en dan maar meteen vroegen of u een homoseksuele relatie had. Dit is geen aannemelijk vraagstelling in Soedan. Verder geeft u ook geen doorleefde en persoonlijke verklaringen over wat u deed om te vermijden dat anderen uw seksuele geaardheid ontdekten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). U vervalt in clichés, zoals zeggen dat u met uw benen open ging zitten en dat u uw stem verzwaaarde, uw broek anders droeg (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). Dit getuigt niet van een persoonlijke beleving van iemand die tracht om zijn geaardheid, zijn relaties, verborgen te houden in een maatschappij die zo gekant is tegen homoseksualiteit.

Bij uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en hoe u dat ervaarde hier in België, dienen dezelfde kanttekeningen geplaatst te worden als bij wat u verklaarde over Soedan. Wederom hervalt u steeds in het seksuele, uw Soedanese vrienden zouden vreemde handelingen met u gesteld hebben, en met uw geslachtsdelen gespeeld hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U verklaart dan dat deze mannen u ook naar een parking wilden meenemen om u daar te vermoorden vanwege uw geaardheid. Dus enerzijds stellen ze zelf deze seksuele handelingen bij u, het aanraken van uw geslachtsdelen, maar anderzijds zouden ze wel willen vermoorden vanwege uw geaardheid. Dit is toch zeer opmerkelijk.

Tot slot verklaarde u ook dat u bij de organisatie Maisons-arc-en-ciel (MAC) behoort, en ter staving hiervan legde u een magazine neer. Wederom zijn uw verdere verklaringen hieromtrent eerder beperkt, net als uw actieve deelname aan de activiteiten van deze organisatie. Zo legde u uit dat u er maar twee keer bent geweest, maar dat u de taal niet spreekt, en volgende keer met een tolk zal gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Het neerleggen van een magazine van deze organisatie en de bewering dat u lid bent hiervan, is an sich niet voldoende om uw homoseksuele geaardheid te staven, daar deze niet gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen over uw seksuele geaardheid.

Wat betreft de psychologische, psychiatrische attesten die u neerlegde, werden er ten gevolge van deze attesten ondersteunende maatregelen voorzien voor uw bijzondere procedurele noden. Er werd rekening gehouden met de procedurele noden, zoals pauzes, een vrouwelijke PO en tolk, die uw psychologe, mvr. Breto, had meegegeven. Deze attesten vormen echter verder geen sluitend bewijs om uw homoseksuele geaardheid aan te tonen of om in het algemeen de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheids-toestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. De psychologische attesten kunnen een geloofwaardig relaas ondersteunen, hetgeen in uw dossier niet het geval is.

Op basis van alle informatie en dan voornamelijk uw persoonlijke verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, rekening houdend met wat u al voor de Franse en Duitse asiendiensten verklaarde, kan het CGVS niet anders dan oordelen dat u er niet in slaagde om uw homoseksuele geaardheid, laat staan de problemen die u door deze beweerde geaardheid gekend zou hebben, geloofwaardig te maken. U hebt hieromtrent dan ook geen aangetoonde vrees bij terugkeer naar Soedan.

In het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming legde u ook een nationaliteitsbewijs neer. Dit handelt enkel over elementen die niet ter discussie staan in deze beslissing, uw Soedanese nationaliteit wordt niet betwist. U legde ook nog staving stukken neer met betrekking tot uw medische problemen, met name uw hartproblemen. Medische problemen houden echter geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure, namelijk een aanvraag voor machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Wat de huidige situatie in Soedan betreft, blijkt uit de beschikbare informatie (zie COI Focus "Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021" dd. 24/01/22, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt) dat het leger onder leiding van luitenant-generaal Abdel-Fattah al-Burhan op 25 oktober 2021 de overgangsregering en de soevereine raad ontbindt. Burhan roept de noodtoestand uit, en belooft vast te houden aan de grondwettelijke verklaring en het Juba Vredesakkoord, en verkiezingen te organiseren in juli 2023.

Uit protest tegen de coup vinden er demonstraties plaats en er worden acties van burgerlijke ongehoorzaamheid opgezet in het hele land. De veiligheidsdiensten reageren op hun beurt op deze demonstraties en acties van burgerlijke ongehoorzaamheid met geweld en traangas. Daarbij zijn er sinds 25 oktober zeker 72 personen om het leven gekomen en meer dan 2000 mensen zouden gewond zijn geraakt. De demonstraties blijven aanhouden, en ook de repressie door de veiligheidsdiensten stopt niet. Er vinden ook arrestaties plaats van politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten, advocaten, leden van lokale resistance committees, demonstranten en omstaanders die naar de demonstraties keken in Khartoem en andere steden over het hele land, ook in de perifere gebieden Darfoer en de Two Areas. Daarnaast zijn er meer dan 100 regeringsofficieren en politici gearresteerd.

Abdalla Hamdok tekent op 21 november 2021 een 14-delige overeenkomst met het leger waarop hij opnieuw wordt aangesteld als premier. De deal voorziet in de aanstelling van een onafhankelijk technocratisch kabinet onder leiding van Abdalla Hamdok totdat er verkiezingen worden gehouden. Prodemocratische groepen doen de deal tussen Burhan en Hamdok af als verraad. Ook de betogers verwerpen elke overeenkomst die Burhan de leiding geeft over Soedan. Het bloedvergieten stopt niet na het akkoord tussen Burhan en Hamdok. Verschillende grote demonstraties, de zogenaamde Marches of the Millions, blijven elkaar opvolgen. Daarbij treden de veiligheidstroepen repressief en gewelddadig op. Er blijven arrestaties van activisten en prodemocratische figuren plaatsvinden. Burhan herstelt op 26 december 2021 eveneens de volledige bevoegdheden van de General Intelligence Service (GIS) (voorheen NISS) waardoor de GIS opnieuw burgers kan arresteren en vasthouden. Het geweld van de veiligheidstroepen treft ook gezondheidswerkers, ziekenhuizen en patiënten. Het leger probeert het verhaal over de politieke situatie in het land te beheersen door hard op te treden tegen de pers. De geraadpleegde bronnen bevatten echter geen indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen de personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

Op 2 januari 2022 treedt premier Abdalla Hamdok af te midden van een politieke impasse. Tijdens zijn televisieoptreden die zondagavond verklaart hij dat hij er niet in geslaagd is een compromis te vinden tussen de heersende generaals en de prodemocratische groepen. De protestbeweging dringt aan op een volledige burgerregering om de overgang te leiden, een eis die wordt afgewezen door de generaals die zeggen dat de macht alleen aan een gekozen regering zal worden overgedragen. Na het aftreden van premier Hamdok roepen prodemocratische groepen op tot nieuwe massale demonstraties. Soedanese veiligheidstroepen houden zich klaar en verhogen hun aanwezigheid in Khartoem. Zonder premier of burgerregering hebben het leger, voormalige rebellengroepen en de RSF (Rapid Security Forces) de controle over Soedan. Er is geen parlement om een nieuwe premier aan te stellen. Ondertussen werken verschillende actoren aan initiatieven om de politieke transitie weer op de rails te krijgen. Afgezien van de groeiende internationale druk op de militaire leiders, groeit ook de interne kritiek en die is niet langer beperkt tot de straat.

Niettegenstaande er nog steeds sprake is van een politieke crisis, en van geweld en arrestaties vanwege de overheidsdiensten, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat de recente ontwikkelingen in Soedan van dien aard zijn dat er sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen. Het geweld door de veiligheidsdiensten waarvan sprake kadert binnen het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties, waarbij er doden en gewonden kunnen vallen, en er demonstranten en eventuele omstaanders worden gearresteerd. Daarnaast vinden er arrestaties plaats van personen met een specifiek profiel (zoals politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten en persmedewerkers, advocaten, leden van lokale resistance committees, ...). De geraadpleegde bronnen bevatten evenmin indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

En niettegenstaande er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden, en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt uit de beschikbare informatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van zijn vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging of zijn reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 september 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 §4 en §5, 48/7 en 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met het oordeel van de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn homoseksuele geaardheid en tracht de betreffende weigeringsmotieven te weerleggen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij werpt op dat de situatie in Soedan zeer onstabiel en volatiel is en deze zeer plots kan omslaan. Hij verwijst naar artikel 57/6, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet dat in dergelijke situaties voorschrijft om af te wachten hoe de veiligheidssituatie evolueert vooraleer een beslissing te nemen. Volgens verzoeker laat de meest recente COI Focus niet toe te besluiten dat de situatie op heden is gestabiliseerd en dus geen risico inhoudt op ernstige schade. Als voorbeeld verwijst verzoeker naar de demonstraties in februari 2022 waarbij werd geëist dat de macht aan de burgers zou worden teruggegeven.

Tevens geeft hij te kennen dat gelet op zijn kwetsbaarheid omwille van zijn mentale stoornissen, hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in geval van terugkeer naar Soedan.

Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoeker de reeds bij het CGVS aangebrachte psychologische attesten van 8 juli 2021 en 27 augustus 2021 alsook het psychiatrisch attest van juni 2021.

3. Aanvullende nota's

Verzoeker maakt op 23 juni 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, samen met een psychologisch attest van 7 juni 2022.

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota voor, gepaard met een attest van Artsen zonder Grenzen waarin wordt bevestigd dat verzoeker sinds mei 2020 door hen wordt opgevolgd.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart in geval van terugkeer naar Soedan vervolging te vrezen omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

5.2. Een aangevoerde homoseksuele geaardheid wordt aannemelijk geacht wanneer een verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot en voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 8).

Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij in het verzoekschrift aanhaalt dat het niet evident is om een homoseksuele geaardheid te bewijzen.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt.

Het zijn dan ook voornamelijk de verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, die het uitgangspunt vormen voor het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden.

Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt over zijn ervaringen met betrekking tot zijn homoseksuele geaardheid, eventuele relaties en de eigenheid en beleving van een homoseksuele geaardheid, alsook dat hij bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en eventueel ook in België. Wanneer een verzoeker afkomstig is uit een land waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar is of strafbaar is gesteld, mag van een hem tevens worden

verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag ziet gesteld wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van zijn land van herkomst verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

De door verzoeker bijgebrachte informatie inzake de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming gebaseerd op seksuele geaardheid (verzoekschrift, p. 6-7) ligt in de lijn van het voormelde.

De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft.

Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas worden verwacht.

Door de wijze waarop het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid zijn georganiseerd op het CGVS, werd verzoeker daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn beweerde homoseksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt immers dat de protection officer tijdens het persoonlijke onderhoud van 9 september 2021 herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ervaringen met en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid, rekening houdend met zijn herkomst uit Khartoem, hoofdstad van Soedan, en de context van een homovijandige samenleving aldaar.

5.3. Uit de bestreden beslissing volgt dat er in casu geen geloof wordt gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid.

5.4. Vooreerst wijst de commissaris-generaal terecht op een probleem van algemene geloofwaardigheid nu verzoeker tijdens zijn asielprocedure in Frankrijk geen melding maakte van zijn homoseksuele geaardheid.

De uitleg dat verzoeker geen vertrouwen had in Frankrijk en niet durfde te spreken over zijn seksuele oriëntatie, overtuigt in zijn geval niet. Hoewel de gevoeligheid rond het thema van seksuele oriëntatie een drempel kan vormen om hierover te spreken, ontslaat dit een verzoeker niet van de plicht om waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen in het kader van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land om er zijn status van vluchteling te doen erkennen, is vertrouwen in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt immers inherent verbonden. Verzoeker verwijst naar de omstandigheden van het persoonlijk onderhoud in Frankrijk, maar gaat hiermee voorbij aan de terechte bemerking van de commissaris-generaal dat er *“van een verzoeker met een beweerdelijke gegronde vrees voor vervolging vanwege zijn seksuele geaardheid, wel verwacht worden dat op een moment gedurende de veelheid aan procedures in Frankrijk over dit onderwerp spreekt, ook al is het dan een onderwerp dat zeer persoonlijk is”*. Hij stelt terdege: *“Dat u nergens tijdens de verscheidene Franse procedures, dus noch in de initiële procedure, noch in uw beroepsprocedure, vermelding maakte van uw homoseksuele geaardheid, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze geaardheid danig.”*

Het door verzoeker geëtaleerde gebrek aan medewerking is derhalve door dit voorgehouden gebrek aan vertrouwen niet te verantwoorden.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar zijn medische problemen als verklaring waarom hij niet over zijn seksuele oriëntatie durfde spreken, maar hij weet hiermee allerm minst te overtuigen.

Uit de door hem neergelegde psychologische attesten alsook het psychiatrisch attest blijkt dat hij symptomen vertoont gelieerd aan posttraumatische stress, zoals nervositeit en paniekaanvallen, nachtmerries, algemene stress en angst die zijn geheugen en concentratie beïnvloeden.

In geen van deze attesten wordt uitdrukkelijk gesteld dat verzoeker omwille van deze psychische problemen in de absolute onmogelijkheid was om in Frankrijk gedurende zijn asielprocedure melding te maken van zijn beweerde homoseksuele geaardheid en de daarmee verbonden vrees voor vervolging.

Dat verzoeker concentratieproblemen heeft en moeite om zich coherent uit te drukken, verklaart nog steeds niet waarom hij nergens tijdens de verscheidene Franse procedures, dus noch in de initiële procedure, noch in de beroepsprocedure, al was het maar kort, enige melding heeft gemaakt van zijn homoseksuele geaardheid.

Deze psychische problemen kunnen verder niet verklaren noch vergoelijken dat verzoeker een compleet verzonnen verhaal, met name een vrees voor vervolging vanwege de overheid omwille van de betrokkenheid van zijn familie bij de Justice & Equality, heeft uiteengezet ten overstaan van de Franse asielinstanties. Het is bovendien opvallend dat verzoeker er zelfs in slaagde om, ondanks zijn psychologische problemen, een redelijk uitgebreid verhaal uiteen te zetten voor de Franse interviewer. Zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, is het niet gemakkelijk om een dergelijk verhaal te verzinnen, wat naar het oordeel van de Raad wijst op een zekere mentale helderheid van verzoekers kant waardoor van hem wel degelijk duidelijke en geloofwaardige verklaringen kunnen worden verwacht. Dat verzoeker een compleet ander vluchtrelaas wist verzinnen terwijl hij persoonlijk werkelijk problemen zou kennen in Soedan, houdt dan ook geen enkele steek.

Uit verzoekers uitleg dat hij in Duitsland verklaarde over de Eritrese nationaliteit te beschikken omdat veel Soedanezen werden teruggestuurd, blijkt dat hij zijn verklaringen kan aanpassen wanneer het voor hem opportuun is, hetgeen nogmaals bevestigt dat hij over een mentale helderheid beschikt, zodat niet kan worden ingezien waarom hij in Frankrijk noch in Duitsland melding maakte van zijn beweerde homoseksuele geaardheid.

5.5. Op basis van een heel aantal pertinente vaststellingen waarover hij zeer omstandig motiveert, besluit de commissaris-generaal verder dat verzoeker zeer weinig aannemelijke verklaringen aflegt over de ervaringen met en beleving van zijn seksuele geaardheid, zoals de ontdekking ervan, alsook over hoe hij zijn partners leerde kennen en het verdere verloop van deze relaties. Na lezing van het rechtsplegingsdossier, sluit de Raad zich hier bij aan.

Als uitleg voor zijn weinig geloofwaardige verklaringen, geeft verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat hij reeds op jonge leeftijd relaties had met mannen en hij er zich toen niet van bewust was dat dit in Soedan verboden was. Verzoeker weet echter niet te overtuigen.

Dat er op vijfjarige leeftijd nog geen sprake is van een reële bewustwording van een seksuele geaardheid en de risico's die ermee gepaard gaan in het homofobe Soedan, kan worden aangenomen. Dit wordt verzoeker ook nergens verweten.

Aan de bewering dat hij op 10-12 jarige leeftijd tijdens het voetbal achter de jongens ging staan om hun achterwerk aan te raken met zijn geslachtsdelen (NPO, p. 22), kan echter niet het minste geloof worden gehecht. De commissaris-generaal stelt hierover terecht dat dit een zeer expliciete seksuele daad is om te stellen op die leeftijd, zeker gezien de context in Soedan: *“Toen u in Soedan was, was de doodstraf immers nog een van de mogelijke straffen voor homoseksuele mannen. Hoewel de wet (redelijk) recent gewijzigd is, is homoseksualiteit nog steeds gecriminaliseerd en bestraft met straffen tot levenslange gevangenisstraf. Maar weinig mensen in Soedan durven openlijk te spreken over seksuele geaardheid vanwege de discriminatie, vijandige sociale attitudes, en gewoonweg uit vrees voor hun persoonlijke veiligheid (zie administratief dossier).”*

In dit opzicht zijn de verklaringen van verzoeker over hoe hij zijn partners, en in het bijzonder Al. en Ah., heeft leren kennen evenmin aannemelijk. De commissaris-generaal bemerkt hierover terdege: *“In het geval van Al.(...) zat u langs hem op de bus, een oudere Soedanese man, en gaf hij telkens een tik op uw geslachtsdeel (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U zou hem dan maar vervolgens op die bus gevraagd hebben of hij homo was, een bus waar ook uw drie vrienden op zaten. Dat u in die omstandigheden, openbaar op een bus in Soedan, in het bijzijn van uw vrienden, aan een wildvreemde, veel oudere man vraagt of hij een homo is, en u hem vervolgens meeneemt om seks met hem te hebben, tart alle verbeelding. U zou bovendien ook nog tegen uw vrienden hebben gezegd: “Deze man is van mij.”, diezelfde vrienden waarvan u later tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde dat ze niet op de hoogte zijn van uw seksuele geaardheid. Gevraagd naar waarom u Al.(...) vroeg of hij homoseksueel was, haalde u aan dat u aangespoord was door het feit dat hij uw geslachtsdelen aantikte met zijn elleboog (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Het CGVS wil benadrukken dat het niet aannemelijk is dat u op dergelijke openbare wijze handelde, en dat u steeds ook deze manier van ontmoeting aanhaalt bij al uw partners, maakt dit nog minder geloofwaardig. U hebt immers op gelijkaardige manier Ah.N.E.(...) leren kennen toen u 18 of 19 jaar oud was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22 en p. 32). Hij zat in uw kappersstoel, en begon daar u te betasten, wederom vroeg u hem rechtuit of hij een homo was. Binnen een Soedanese context, waarbij uw homoseksuele geaardheid uiten zo gevaarlijk is (zie supra), op dergelijke manier handelen naar onbekenden die u nooit eerder zag, is volstrekt ongeloofwaardig.”*

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, blijkt niet dat voorgaande vaststellingen over de aannemelijkheid van zijn verklaringen zijn gebaseerd op zuivere speculatie, losse vermoedens, vooroordelen of intuïtieve elementen. Wél blijkt dat de aannemelijkheid van deze verklaringen werd beoordeeld in het licht van specifieke en algemene objectieve landeninformatie in het administratief dossier, met name wat betreft de beleving van een homoseksuele geaardheid in de specifieke Soedanese context waar homoseksualiteit strafbaar is gesteld en homoseksuelen worden geconfronteerd met discriminatie, vijandige sociale attitudes en een vrees voor hun persoonlijke veiligheid (zie EASO, Judicial analysis 'Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System', 2018, p. 76). Bijgevolg werd wel degelijk rekening gehouden met culturele factoren.

Het uitgangspunt in deze is verder niet dat er een interne worsteling of strijd moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zich bewust is geworden van zijn seksuele gerichtheid en/of deze heeft geaccepteerd. Wel kan van verzoeker, die afkomstig is uit een land waar de samenleving homoseksualiteit niet aanvaardt en waar dit strafbaar is gesteld, worden verwacht dat hij overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn eigen ervaringen en persoonlijke beleving van zijn seksuele gerichtheid in Soedan, wat dit voor hem en zijn omgeving in Soedan heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in Soedan en hoe zijn ervaringen passen in het algemene beeld van dat land. Er mag worden aangenomen dat verzoeker zich in de specifieke Soedanese context voor de vraag zag gesteld wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

Hoewel verzoeker op het moment van zijn beweerde ontmoetingen met Ah. en Al. respectievelijk reeds 18-19 jaar en 26 jaar oud zou zijn geweest (NPO, p. 19, 21, 23) en hij, zoals uitdrukkelijk aangegeven in het verzoekschrift (p. 7), zich ervan bewust was dat het stellen van homoseksuele handelingen in Soedan wordt bestraft, blijkt uit zijn verklaringen dat er van enige discretie hoegenaamd geen sprake zou zijn geweest. Dat verzoeker in het openbaar en in het geval van zijn ontmoeting met Al. bovendien nog in het bijzijn van zijn vrienden, zo onvoorzichtig en onbezonnen zou zijn tewerk gegaan is in de context van de homofobe Soedanese samenleving geheel niet aannemelijk.

Door louter de gedane bevindingen tegen te spreken en te stellen dat zijn relaties niet in het openbaar plaatsvonden, slaagt verzoeker er niet in hier een ander licht op te werpen. Verzoeker weerlegt hiermee immers niet dat hij blijkens zijn eigen verklaringen steeds dezelfde modus operandi hanteerde voor alle ontmoetingen met zijn beweerde partners, met name het uitdrukkelijk uiten van zijn homoseksuele geaardheid naar onbekenden die hij nooit eerder zag, hetgeen binnen de Soedanese context niet aannemelijk is. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt dat hij dit gedrag niet met iedereen stelde en dat er uitwisselingen waren met mannen in ruimtes die niet bijzonder zichtbaar waren, beperkt hij zich tot een zeer summier en vaag betoog dat geen afbreuk kan doen aan hetgeen de commissaris-generaal nog terdege bemerkte: *“Wanneer u rechtstreeks gevraagd werd hoe u mannen leerde kennen nadat het gedaan was met uw relatie met Ah.(...), ontwijkt u de vraag en kan u hier geen antwoord op geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U vermeldde dat u mannen kon ontmoeten op privé gelegenheden, gevraagd naar wat deze gelegenheden waren, blijft u wederom vaag en veranderde u het onderwerp wederom. Dat u niet concreter kan aangeven op welke manieren u uw andere seksuele partners ontmoette, anders dan de manier die u eerder al had uitgelegd, geeft het weinig spontane en niet-doorleefde karakter van uw verklaringen weer.”*

Verder zijn verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn seksuele geaardheid voornamelijk beperkt tot het seksuele aspect ervan. Zo zijn de ontmoetingen in de kapperszaak met Ah. en op de bus met Al. steeds zeer seksueel en gaat ook zijn beweerde relatie hier in België met C.P. niet verder dan het seksuele (NPO, p. 23).

Nochtans mag er redelijkerwijze worden verondersteld dat de ontdekking en verdere ontwikkeling van een homoseksuele geaardheid gepaard gaat met een scala aan verschillende gevoelens en dit te meer in een overwegend homofoob land waar een homoseksuele geaardheid als 'afwijkend' en 'deviant' wordt beschouwd. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan dat hij uit een andere cultuur komt en niet gewend is om over dit onderwerp te praten. Dat het binnen de Soedanese context, waar omtrent homoseksuele geaardheid effectief een groot taboe bestaat, moeilijk kan zijn om uiting te geven aan homoseksuele gevoelens, kan zeker worden aangenomen. De Raad is evenwel niet overtuigd dat dit voor verzoeker gezien zijn specifieke omstandigheden ook het geval zou zijn, daar hij reeds sinds 2016 in Europa verblijft en zowel in Duitsland als in Frankrijk een beschermingsverzoek heeft ingediend alsook zijn verklaring dat hij in Soedan in het openbaar – op de bus en in de kapperszaak (supra) – uitkwam voor zijn geaardheid. Bovendien moeten verzoekers beweerde ongemak en schaamte worden gezien in samenhang met de afgelegde verklaringen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan alvast niet blijken dat verzoeker moeite had om gevoelens te uiten. Verzoeker vertelde zonder schroom over de beleving van zijn homoseksuele geaardheid en haalde meerdere gevallen aan van seksuele daden. Zo vermeldde hij dat hij op

vijfjarige leeftijd de chocolade aflikte van de geslachtsdelen van zijn oudere broer, dat hij altijd seks had met hem en hij het op een zeker moment wel leuk vond (NPO, p. 21). Over een volgende homoseksuele relatie met Am. op zeven-/achtjarige leeftijd vertelde hij dat Am. de bovenste was en hij de onderste (NPO, p. 22). Over zijn seksueel contact met B. verklaarde hij dat B. met zijn geslachtsdelen begon te spelen en ze dan seks hadden met elkaar (NPO, p. 21). Hij gaf aan dat hij op tien- of twaalfjarige leeftijd opgewonden geraakte van naar jongens te kijken wanneer ze voetbal speelden en hij *“een soort van erectie, stijfheid”* kreeg (NPO, p. 21).

Nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan blijken dat verzoeker problemen had met het soort vragen die hem werden gesteld of dat hij uit schaamte moeite had zich te uiten. De bewering dat hij niet gewend is om over dit onderwerp te praten en hij zich schaamt voor zijn seksuele geaardheid, kan dan ook geen verklaring bieden voor het gegeven dat zijn toelichting over de beleving van zijn verklaarde homoseksuele geaardheid alsook over zijn aantrekking tot andere mannen voornamelijk beperkt blijft tot het seksuele aspect ervan en over de hele lijn clichématig is verwoord: *“In Soedan, we maken wel een verschil in de seksuele houding. Ofwel, de man boven is of beneden. De persoon die boven is, is de boven partner, die wordt beschouwd als nog steeds man. Maar de persoon beneden niet, die wordt beschouwd als een vrouw. Hij heeft minder waarde dan een gewone man.”* (NPO, p. 25).

Zoals de commissaris-generaal terecht bemerkt, maakt verzoeker door op dergelijke manier zijn beweerde seksuele geaardheid enkel tot het seksuele te beperken en steeds enkel deze factor aan te halen, zijn voorgehouden seksuele geaardheid bezwaarlijk geloofwaardig. Indien verzoeker effectief, omwille van zijn herkomst uit Soedan en de heersende waarden en normen die hem daar werden opgelegd, zodanige problemen zou hebben om zijn voorgehouden (homoseksuele) gevoelens te uiten, verbaast het ten zeerste dat hij, weerom in het licht van de geldende waarden en normen die hij in Soedan meekreeg, er dan totaal geen moeite mee lijkt te hebben om herhaaldelijk en zonder schroom te verwijzen naar, én zich zelfs te beperken tot, het fysieke/seksuele aspect.

Dat hem niet expliciet werd gevraagd hoe hij zich voelde en hoe hij zijn seksuele geaardheid had ontdekt, doet aan voorgaande pertinente vaststellingen geen afbreuk en neemt niet weg dat zijn verklaringen over zijn relatie met Ah. oppervlakkig bleven. Zoals reeds vermeld, uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt genoegzaam dat er open vragen werden gesteld die verzoeker toelieten uitgebreide en doorleefde verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Soedanese samenleving.

Bovendien werd, wat betreft de beweerde relatie met Ah., verzoeker specifiek bevraagd hoe deze juist naar deze intieme liefdesrelatie is gegaan. De commissaris-generaal stelde hierover terdege vast dat verzoeker ook hier er niet in slaagde om juist dit verloop van de relatie weer te geven: *“U verklaarde dat er iets veranderd was in jullie relatie na drie of vier maanden samen, maar u legt niet meer uit dan te zeggen dat jullie elkaar goed leerden kennen hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). U werd ook aangespoord om meer te vertellen over de manier waarop Ah.(...) zijn seksuele geaardheid ontdekt had, u legde summier uit dat hij ook seks had met zijn neef toen hij jong was en dat hij een periode een aantrekking voelde naar mannen toe (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). Net als in uw eigen beweerde ontdekking, focust ook uw verklaringen rond Ah.(...) zich op seks, en niet op de persoonlijke beleving, en overpeinzingen van uw partner in diens ontdekking. Gezien uw relatie met Ah.(...), de enige echte liefdesrelatie was die u had, is het uiterst merkwaardig dat uw verklaringen hieromtrent zo oppervlakkig bleven.”* Verzoeker slaagt er niet in deze bevindingen te weerleggen, nu hij zich beperkt tot het louter herhalen van de verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud en de summier stelling dat hij wel degelijk een intieme relatie had en veel informatie over Ah. zou hebben gegeven.

De Raad benadrukt overigens dat het aan verzoeker zelf is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat het CGVS kan beslissen over zijn verzoek om internationale bescherming. Er mag van verzoeker worden verwacht dat hij de kansen die hij krijgt om de ontdekking en ervaring van zijn homoseksuele geaardheid toe te lichten aangrijpt. Hierbij dient erop gewezen dat het niet aan de protection officer is om het gehoor te ‘sturen’ noch om aan te geven welke informatie hij van verzoeker verwachtte te horen, zoals wordt gesuggereerd in het verzoekschrift.

Aan de bevinding dat verzoeker niet in staat was doorleefde en aannemelijke verklaringen af te leggen over zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en dat zijn verklaringen over de relatie met Ah., de enige echte liefdesrelatie die hij beweert te hebben, oppervlakkig bleven, mag een zwaar gewicht worden toegekend. Deze bevinding ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Verzoeker verwijst nog naar zijn psychologische problemen en stelt dat hij moeite heeft zich coherent uit te drukken en om bepaalde delen van zijn verhaal te bespreken.

Uit de bijgebrachte attesten kan niet worden afgeleid dat verzoeker omwille van deze psychologische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en de

door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Door de attesterende psycholoog (attest van 8 juli 2021) en psychiater (attest 7 juni 2022) wordt integendeel aangegeven dat een gehoor mogelijk is, waarbij het weliswaar wenselijk is om in het bijzijn van een vrouwelijke interviewer te worden gehoord en op een tempo aangepast aan zijn moeilijkheden. Zoals in de bestreden beslissing kan worden gelezen, werden deze steunmaatregelen ook aan verzoeker verleend: *“Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gevraagd wat uw mentale toestand was op het moment van het persoonlijk onderhoud en op welke manier u ondersteund kon worden tijdens het persoonlijk onderhoud. U verklaarde dat u angstig was en dat en dat u nog in behandeling was. U verklaarde u hopelijk in staat om het interview af te leggen, en u werd uitdrukkelijk vermeld dat u moest aangeven wanneer u zich niet meer in staat voelde om het interview af te leggen. Doorheen het interview werden er ook een aantal pauzes genomen, waaronder ook op uw aanvraag. Na de eerste pauze werd u ook bevraagd of de manier waarop het interview verliep, ok was voor u. U antwoordde dat het goed was. Ook in bevraging na de derde pauze was het voor u nog steeds ok om verder te gaan met het interview. Er werd ook een pauze gehouden waarin u ademhalings-oefeningen kon doen. Aan het einde van het interview bevestigde u dat het interview voor u op een goede manier verlopen was. Het persoonlijk onderhoud werd ook uitgevoerd door een vrouwelijke tolk en een vrouwelijke PO.”*

Verder merkt de Raad op dat de bijgebrachte attesten geen informatie bevatten over de aard van de geheugenproblemen. De attesten lichten geenszins toe op welk vlak de vermelde geheugenproblemen zich kunnen manifesteren, en of de problemen zich dus situeren op het vlak van het korte, dan wel het lange termijngeheugen. Evenmin blijkt uit deze attesten dat verzoeker werd onderworpen aan een cognitief neuropsychologisch onderzoek om op objectieve wijze vast te stellen dat hij wel degelijk te kampen heeft met geheugenproblemen zodat aldus dient te worden aangenomen dat de mededeling dat hij te kampen heeft met geheugen- en concentratieproblemen louter en alleen is gebaseerd op diens eigen verklaringen. Uit de bijgebrachte psychologische en psychiatrische attesten niet worden afgeleid dat verzoeker, omwille van de verklaarde symptomen die hij vertoont, in de absolute onmogelijkheid verkeerde de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Nergens in de attesten wordt in concreto en op gedegen wijze aangegeven of aangetoond waar, op welke wijze of in welke mate de gezondheidsproblemen van verzoeker een deelname aan het persoonlijk onderhoud zouden hebben verhinderd of bemoeilijkt. Er kan evenmin blijken dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asiel-instanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Dit blijkt evenmin uit de opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS en ook niet uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker was immers in staat om zijn vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Hij kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt niet dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Hij meldde tijdens zijn gehoor op het CGVS ook nooit dat zijn gezondheidstoestand hem ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen of dat hij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Verzoeker zelf laat daarenboven na om hieromtrent ook maar enige verdere duiding te verstrekken. Hij toont niet in concreto aan waar of op welke wijze voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat hij zou aantonen waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest bij de beoordeling van zijn beschermingsverzoek en de inhoud van de bestreden beslissing.

5.6. De commissaris-generaal stelt voorts terdege vast dat verzoeker ook vaag en inconsistent blijft over wie er nu in Soedan al dan niet op de hoogte was van zijn beweerde homoseksuele geaardheid: *“Zoals eerder aangehaald ontmoette u Al.(...) op een bus. Hij tikte tegen uw geslachtsdeel, u vroeg hem of hij een homo is en vervolgens nam u hem mee om seks met hem te hebben. Uw vrienden - die eveneens op de bus zaten - vertelde u: “Deze man is van mij.” Nadat u Al.(...) ontmoette, zou u een paar dagen later door uw vrienden gevraagd zijn of u seks met hem hebt gehad, dit ontkende u (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U hebt op dat moment in het persoonlijk onderhoud letterlijk gezegd dat uw vrienden weten dat u homoseksueel bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Alles wat u vertelde, indiceerde dat uw vrienden wisten dat van uw seksuele geaardheid, dat jullie er over praatten, waarom zouden ze anders aan u gevraagd hebben of u seks hebt gehad met deze man. In de Soedanese context (zie supra) is dit immers zeker geen evidente vraag, ook niet onder vrienden. Later op het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd wie er op de hoogte was van het feit dat u op mannen viel, en hoe uw vrienden dit zijn te weten gekomen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Tot twee maal toe ontweek u de vraag, en de derde keer sprak u uzelf danig tegen. U legde uit dat u soms wel benoemde*

dat een mooie jongen voorbij liep, maar dat u steeds ontkende dat u homo was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U vermoedde wel dat ze dat ze hun vermoedens hadden aan de hand van uw gedrag. Mus.(...) zou ook wel eens een homoseksuele pornofilm hebben gezien op uw gsm, wederom wijst het CGVS op het seksuele aspect van uw verklaringen en op uw onvoorzichtigheid. Uit deze latere verklaringen bleek dus dat uw vrienden helemaal niet op de hoogte waren van uw seksuele geaardheid. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen over hoe Al.(...) leerde kennen, dat u toen de indruk gaf dat uw vrienden wel van alles wisten, kan u enkel zeggen dat u het tegen Mus.(...) vertelde bij uw vertrek uit het land (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U werd er op gewezen dat u wel, tegen uw vrienden, de uitspraak over Al.(...) hebt gedaan "dat hij van u is", maar u verklaarde dat u wel ontkende dat u seks hebt gehad. Het CGVS ziet niet in waarom uw ontkenning van seksuele betrekkingen enigszins een verschil zou maken in de perceptie voor uw vrienden, en wijst er bovendien op dat u deze uitspraak deed voordat u met hem meeging. Uw gedrag in uw ontmoeting met Al.(...), voor het oog van al uw vrienden, was dan wel heel vreemd als u niet wilde dat anderen zich vragen gingen stellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Doorheen uw verklaringen op het CGVS slaagde u er niet in om duidelijk en consistent te zijn in uw verklaringen omtrent uw vrienden en hun kennis van uw seksuele geaardheid. U legde uit dat u uw vriend Mus.(...) belde om u te helpen, en dat u hem uw verhaal vertelde en hij sinds toen op de hoogte was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19), maar anderzijds was hij toch ook al op de hoogte van de pornofilm op uw gsm, en de gebeurtenis met Al.(...) vond ook al plaats. Sinds uw vertrek uit Soedan zou u ook geen reactie hebben gehad van uw goede vrienden in Soedan op uw homoseksualiteit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). U zegt dat dat is omdat u homo bent, dat u niets meer hoorde, maar zelf hebt u ook geen moeite gedaan om hen te contacteren. U beweert dat u niet probeerde omdat u geen slechte woorden wilde horen, maar gezien u hen niet hoorde kan u ook bezwaarlijk weten wat hun reactie is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Zeker gezien Mus.(...) eerder beweerdelijk zo begripvol is geweest in uw situatie bij uw vertrek, en u hielp om het land te verlaten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26-27)."

In voorliggend verzoekschrift houdt verzoeker eraan vast dat zijn vrienden vermoedens hadden wegens zijn gedrag, maar dat hij steeds heeft ontkend homoseksueel te zijn. Het zich louter scharen achter één van de tegenstrijdige verklaringen, zonder overtuigende elementen aan te voeren waarom die verklaring de juiste zou zijn, volstaat evenwel niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. De overige pertinente bevindingen van de commissaris-generaal laat verzoeker verder ongemoeid.

5.7. De commissaris-generaal bemerkt voorts dat verzoekers verklaringen over de twee relaties die hij zou hebben gehad met vrouwen in Soedan, in schril contrast staan met de verklaringen die hij aflegde over de relaties die hij beweerdelijk had met mannen: *"Enerzijds zou u dus vaak, en soms ook bijna openlijk, (seksuele) relaties met mannen hebben gehad, maar met de afgeschermden vrouwen was dit dan weer onmogelijk. Gezien de strikte regels en tradities in Soedan, zijn deze beweerde omstandigheden van de relaties danig tegenstrijdig. Daarenboven legde u ook de opmerkelijke verklaring af dat uw vrouwelijke partners u vroegen of u relaties had met andere mannen. Waar deze meisjes dus zo beschermd zouden zij door hun families enerzijds (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31), gebonden aan strikte tradities, zouden ze u anderzijds wel rechtstreeks over homoseksuele relaties bevragen wanneer ze het gevoel hebben dat u hen niet genoeg aandacht geeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22 en p. 23). Uw verklaringen zijn zo contradictorisch dat ze geen basis in de realiteit kunnen hebben."*

Door louter te herhalen dat hij geen seksuele betrekkingen met hen had vanwege de Soedanese traditie, brengt hij geen concrete en geïndividualiseerde elementen bij die voorgaande pertinente bevindingen weerleggen of ontcrachten. Waar hij opnieuw aangeeft dat de relaties die hij had met mannen discreet en niet in het openbaar waren, kan worden verwezen naar hoger gedane bevindingen waaruit het tegendeel blijkt.

5.8. Ook wat zijn beweerde betrapting met Al. betreft, legt verzoeker tegenstrijdige en vage verklaringen af. De commissaris-generaal motiveert terdege: *"U beweert dat u samen met Al.(...) in een lege school was om daar seks te hebben, in de woning van uw oom aan moeders zijde, en dat u daar een deur hoorde open gaan en een militaire schoen zag. Daarom besloot u te vluchten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Later tijdens het interview zegt u echter dat dat de school van uw zus is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U werd er op gewezen dat u eerder zei dat het een verblijf van uw oom was, waarbij u nog toevoegt dat het uw oom is die de woning aan uw zus verhuurt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Deze verklaring lijkt eerder een aanpassing die u achteraf maakte dan een oprechte omissie, wat toch ook weer een vraagteken plaatst bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ook op vlak van uw verdere verklaringen bleef u eerder aan de oppervlakte, u zag enkel de laars van een militair, of het ook effectief militairen waren, hoe ze daar binnenkwamen, of waarom ze daar waren, kon*

u verder niet vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U zou ook niet echt betrappt zijn met Al.(...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27), want niemand zag u, u vluchtte. Gevraagd hoe mensen dan zelfs op de hoogte zouden zijn van wat er gebeurd was en uw betrokkenheid, legde u opeens uit dat Al.(...) had gezegd dat hij samen met u was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Vooreerst, indien u beweert dat u niet betrappt werd, dat u niet gezien werd, is het niet geloofwaardig dat Al.(...) in de problemen kwam, want ze hebben niets gezien. Vervolgens is het ook niet aannemelijk dat hij zo maar uw naam zou vermelden, dat heel de wijk het te weten komt wat er gebeurde, gezien het taboe karakter van homoseksualiteit. U kan niet enerzijds beweren dat u niet betrappt was, en anderzijds zeggen dat heel de wijk er over roddelde.”

Verzoeker slaagt er niet in concrete elementen bij te brengen die hier een ander licht op werpen nu hij in het verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen en het uiten van kritiek door aan te klagen dat het CGVS conclusies heeft getrokken uit zijn verklaringen zonder dat hem enige indringende vraag werd gesteld of werd getracht te begrijpen hoe hij is kunnen ontsnappen. De Raad herinnert er overigens aan dat het aan verzoeker zelf is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen. Er mag van verzoeker worden verwacht dat hij de kansen die hij krijgt om zijn nood aan bescherming toe te lichten aangrijpt. Hierbij wijst de Raad er nogmaals op dat het niet aan de protection officer is om het gehoor te ‘sturen’ noch om aan te geven welke informatie hij van verzoeker verwachtte te horen, zoals wordt gesuggereerd in het verzoekschrift. De Raad stelt overigens vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens nalaat om nadere toelichting te geven over zijn beweerde betrapting en daaropvolgende ontsnapping.

5.9. De overige motieven in de bestreden beslissing, met name met betrekking tot de houding van zijn familie ten aanzien van homoseksuelen, de weinig doorleefde en persoonlijke verklaringen die hij aflegde over wat hij deed om te vermijden dat anderen zijn seksuele geaardheid ontdekten en zijn ervaringen in België omtrent zijn homoseksuele geaardheid, die terecht zijn en determinerend, laat verzoeker volledig ongemoeid. Zij blijven gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.

5.10. Het geheel van zijn oppervlakkige, niet doorleefde, incoherente, tegenstrijdige en opvallende verklaringen, zoals uitgebreid weergegeven in de bestreden beslissing, heeft tot gevolg dat verzoeker een homoseksuele geaardheid in de zin van een fundamenteel kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit niet aannemelijk maakt, laat staan de problemen die hij door deze beweerde geaardheid zou hebben gekend.

5.11. De door verzoeker voorgelegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt:

“Tot slot verklaarde u ook dat u bij de organisatie Maisons-arc-en-ciel (MAC) behoort, en ter staving hiervan legde u een magazine neer. Wederom zijn uw verdere verklaringen hieromtrent eerder beperkt, net als uw actieve deelname aan de activiteiten van deze organisatie. Zo legde u uit dat u er maar twee keer bent geweest, maar dat u de taal niet spreekt, en volgende keer met een tolk zal gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Het neerleggen van een magazine van deze organisatie en de bewering dat u lid bent hiervan, is an sich niet voldoende om uw homoseksuele geaardheid te staven, daar deze niet gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen over uw seksuele geaardheid.

Wat betreft de psychologische, psychiatrische attesten die u neerlegde, werden er ten gevolge van deze attesten ondersteunende maatregelen voorzien voor uw bijzondere procedurele noden. Er werd rekening gehouden met de procedurele noden, zoals pauzes, een vrouwelijke PO en tolk, die uw psychologe, mvr. Breto, had meegegeven. Deze attesten vormen echter verder geen sluitend bewijs om uw homoseksuele geaardheid aan te tonen of om in het algemeen de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheids-toestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. De psychologische attesten kunnen een geloofwaardig relaas ondersteunen, hetgeen in uw dossier niet het geval is.

(...)

In het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming legde u ook een nationaliteitsbewijs neer. Dit handelt enkel over elementen die niet ter discussie staan in deze beslissing, uw Soedanese nationaliteit wordt niet betwist. U legde ook nog staving stukken neer met betrekking tot uw medische problemen, met name uw hartproblemen. Medische problemen houden echter geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure, namelijk een aanvraag voor machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.”

De attesten gevoegd bij de aanvullende nota's bevestigen dat verzoeker medisch wordt opgevolgd sinds mei 2020. Dat verzoeker psychische problemen heeft, wordt niet betwist.

Hoewel in verschillende medisch-psychologische attesten, neergelegd bij het CGVS en bij de Raad, wordt verwezen naar verzoekers beweerde homoseksualiteit en zijn negatieve ervaringen in het verleden, blijkt na lezing ervan duidelijk dat de psychologen en psychiater in deze zich voor de gesuggereerde oorzaak van de psychische problematiek en de beweerde homoseksuele geaardheid louter en alleen hebben gebaseerd op de verklaringen van verzoeker. Er wordt geen melding gemaakt van eigen waarnemingen over verzoekers beweerde homoseksualiteit of een eigen onderzoek naar de beweerde oorzaken van de psychische problematiek of een objectieve bron van informatie. Zulke attesten moeten dan ook worden bekeken in samenhang met de verklaringen van verzoeker. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal beschikt over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid om tot een oordeel te komen inzake de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde homoseksuele gerichtheid en de gegrondheid van zijn vluchtrelaas. Zoals reeds vermeld werden verzoeker open vragen gesteld die hem toelieten uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ervaringen en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid, rekening houdend met zijn herkomst uit Khartoem, hoofdstad van Soedan, en de context van een homovijandige samenleving aldaar zoals deze blijkt uit objectieve landeninformatie. De Raad is van oordeel dat aan de medisch-psychologische attesten slechts weinig gewicht kan worden gegeven, dat deze derhalve niet volstaan als bewijs van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en verder niet opwegen tegen de integrale geloofwaardigheidsbeoordeling van verzoekers verklaringen die supra is voorafgegaan en waarbij werd vastgesteld dat aan zijn verklaringen over zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en de beweerde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Dat verzoeker psychische problemen heeft, maakt nog niet dat zijn verklaringen over zijn voorgehouden geaardheid en beweerde vervolgingsfeiten geloofwaardig zijn, kan de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas niet herstellen en sluit evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor deze psychologische problemen.

Gelet op verzoekers ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het gegeven dat de behandelende psychologen en psychiater zich enkel hierop baseren zonder dat uitdrukkelijk blijkt dat zij zelf enig objectief onderzoek hebben gevoerd naar de aannemelijkheid van verzoekers voorgehouden geaardheid noch naar de waarachtigheid of gegrondheid van het vluchtrelaas, geven deze psychologisch attesten aldus geen uitsluitsel over de specifieke oorzaak van verzoekers psychische problemen. Uit deze attesten kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers psychische problemen en zijn beweerde homoseksuele geaardheid of de voorgehouden vervolgingsfeiten.

Aangezien er geen geloofwaardige verklaringen voorhanden zijn, kan de commissaris-generaal noch de Raad kennis nemen van de ware toedracht van de omstandigheden waarin verzoeker zijn psychologische problemen heeft opgelopen. Het is niet aan de commissaris-generaal noch aan de Raad om lacunes in het relaas van verzoeker op te vullen of te speculeren over de aanleiding of oorzaak van zijn psychologische problemen.

5.11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat in casu niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Gelet op het gegeven dat zijn vluchtrelaas en vluchtmotieven niet geloofwaardig worden geacht, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

6.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Om uit te maken er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *“willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict”*, wordt rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

In casu stelt de Raad vast dat, gelet op de verklaringen van verzoeker betreffende zijn herkomst uit Soedan, in casu de veiligheidssituatie in de hoofdstad Khartoem moet worden beoordeeld.

Uit de COI Focus *“Soedan: De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021”* van 24 januari 2022, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, kan niet blijken dat er in Khartoem heden een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt verder uit de voor de Raad beschikbare landeninformatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, in de andere regio's van Soedan, waaronder Khartoem, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, doelgericht van aard is en niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité).

Verzoeker meent dat dit een zeer voorbarige conclusie is, gelet op de erg onstabiele en volatiele situatie in het land, en voert aan dat de COI-Focus waarop het CGVS zich baseert niet toelaat te besluiten dat de situatie op heden is gestabiliseerd en geen risico inhoudt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenwel geen actuelere landeninformatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt, laat staan dat de huidige situatie te onzeker is om hierover een beoordeling te maken en noopt tot toepassing van artikel 57/6, §1, *“derde”* (lees: vijfde) lid van de Vreemdelingenwet. De in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Khartoem is gesteund.

Verzoeker verwijst nog naar de burgerdemonstraties in Khartoem in februari 2022 en het geweld dat daarbij door de veiligheidsdiensten werd gebruikt om deze de kop in te drukken. Uit de bestreden beslissing blijkt dat met deze gegevens reeds genoegzaam rekening werd gehouden. De commissaris-generaal oordeelt terecht dat dit type geweld niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Bij gebrek aan een gewapend conflict in Khartoem, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers betoog aangaande het beweerde verhoogde risico dat hij loopt ten gevolge van zijn psychische problemen, is dan ook niet dienstig.

6.3. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikelen 48/7 van de Vreemdelingenwet waardoor er ook geen sprake is van een omkering van de bewijslast. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

8. Wat betreft de artikelen 3 en 13 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde. Verder heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om deze beslissing aan te vechten bij de Raad. Artikel 13 van het EVRM is dan ook niet geschonden.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES